

Volts de mitjanit

Albert Vallejo Gracia

Dissabte als volts de mitjanit. És fosc. Fa fred i el cel és ple de núvols. Sembla que hi haurà tempesta, una d'aquestes tempestes elèctriques. Tot i que la resta del grup no ha volgut animar-se a prendre alguna cosa, en Goldman i el seu company solter d'aventures, en Nersnt, sí que han decidit sortir una estona. Els dos col·legues són a dins del local, arrecerats de la intempèrie, xerrant en una taula que hi ha sota una de les múltiples finestres, amb unes copes d'aquelles que treuen el fred de cop i que apunten a una gran nit. La sala està encara una mica buida i la freqüència musical té un ritme prou calmat. Això els permet comentar els darrers esdeveniments esportius i riure també, una estona, dels malanomenats salaos dels seu amics, per preferir quedar-se a casa amb les seves parelles enlloc de ser aquí amb ells. El tema és prou suculent, com per a que decideixen demanar una altra ronda per tal de solvatar-se una mica més.

Van passant les hores i l'ambient continua massa calmat, com en un estat estacionari. En Nersnt comença a neguitejar-se, perquè veu que, tot i el transcurs de les hores, tot continua molt tranquil. Sent que o bé s'anima o bé entrarà a un pou de cansament. De fet, li pregunta al seu col·lega, "Qui has dit que punxava aquesta nit?" En Goldman, que nota que el seu amic comença a estar una mica perjudicat, respon que creu que aquesta nit serà la DJ TTX Sensitive current qui tocaria. El company replica que tant de bo valgui la pena i que sigui aviat, que ja és tard i no es troba gaire bé. Diu sentir-se fora de lloc i de l'equilibri, i que té força ganes de marxar a casa i estar en repòs. Però en Goldman sap que el seu amic s'agobia, sobretot, per l'absència d'afluència d'elements femenins diferents als que ja està acostumat a veure dia sí, dia també. Esperava que avui dissabte hi hagués una amalgama variada i diversa.

Per sort, en qüestió d'uns breus moments, l'artista convidada enceta un concert amb uns ritmes que delectaran al públic. Amb el seu repertori provoca que el microambient del local canviï radicalment i lenta. Els joves de la zona comencen a entrar al que ara sembla cada cop més una discoteca. Poc a poc, va formant-se cua a l'entrada. El mal temps, sumat a les bones vibracions que emanen del local, fan que totes les espècies vulguin entrar a dins. La capacítancia del local ha arribat al seu límit, comença a no poder-hi entrar ningú més. En Goldman i el Nernst continuen gaudint de la música des del seu lloc privilegiat. En Nernst, ara molt més animat i amb un gran potencial, no para de mirar les corrents de gent que entren a batzef. "Se't gastaran els ulls de tan mirar-les, Nernst!" li diu amb aire fatxada en Goldman al seu company de nits memorables que no para de repassar a totes i cadascuna de les benvingudes. "Tio! És que mira com vesteixen! Realment fan honor al seu nom!" respon en Nernst tot rient. En Goldman, sobtat pel comentari, replica al seu col·lega que no es passi, i no entén com pot congeniar amb un paio tan masculista. Li recomana passar una mica desapercebut, ja que el goril·la de l'entrada no para de fer fora a habituals del local. Es fixen, i realment surten tres nois per cada dues noies que entren. Més els val, doncs, passar ben desapercebuts.

La DJ és realment extraordinària. De mica en mica, pols a pols, aconsegueix embriagar a la gent. L'atmosfera esdevé cada cop més positiva. La música cada cop sona més forta, més intensa. Tothom xerra, tothom beu. Els cambrers van tal atrafegats, que semblen missatgers

que vagin de banda a banda del bar, tot esquivant els grups de gent que de mica en mica van acumulant-se dins. El càlid ambient es torna cada cop més despolaritzant i desinhibit, i això contrasta amb la violenta i freda tempesta de l'exterior. En Goldman balla com si no hi hagués demà, mentre que en Nernst diverteix a un grup de noies amb somriures d'amplitud considerable. De forma màgica, música i públic creen una sinèrgia espectacular. El ball i el moviment dels uns, inspiren d'una forma elèctrica allò que sona, i modulen el voltatge com un remolí ascendent. Es respira una energia tal, que sembla que cap llei imperi en aquest microdomini. Es capta tal potencial, que els desigs entròpics aparenten dominar el present. Ni forces químiques, ni elèctriques. Allò que sembla regir i imperar en aquesta petita festa és un gradient de gresca i llibertat. La música ho envolta tot i el voltatge no para de pujar, in crescendo, superant qualsevol sostre o llindar. Volt a volt. Poc a poc. Tots els cors bateguen. Tots els àtoms vibren. I és aleshores quan, també i com tot, en qüestió de mil·lisegons, se sent un fort soroll de trencadís.

Per uns breus instants es fa el silenci i la música s'atura. Lentament se sent un fred gèlid i el soroll de trons i llampecs. I aleshores, de cop i volta, uns crits de dolor i pànic se senten aquí i allà. El voltatge i el ritme frenètic dels convidats havien provocat que, estocàsticament, s'esquerdassin i es trenquessin els vidres de les finestres. Aquests han ferit greument a diverses persones. Tot això passa de forma tan sobtada que, tant als dos amics com a la resta de presents, els costa adonar-se del fet que fa uns instants estiguessin ballant al ritme d'una àlgida excitació i que, ara, el fred i la intensa pluja de l'exterior els envaïssin malèvolament. La momentània passivitat marxa tan fugaç com ha vingut i el caos torna a governar. L'aigua i el vent entren a bots i barrals, de forma violenta i a contracor del públic assistent, gairebé per osmosi inversa. El pànic engendra crits, i la cridòria fluxos per sortir del bar. La porta principal està tan col·lapsada que les desesperades noies s'amunteguen al voltant de les petites finestres per tal d'escapar i fugir d'aquest infern, a favor de gradient i en cerca del descans i del seu repòs. S'empenyen les unes contra les altres. La pretèrita festa serà ara un record de nostàlgia al nucli de tots i cadascun dels assistents. En Nernst i en Goldman, espantats, molls de cap a peus i amb alguna que altra ferida, es lamenten del fatal esdevenir de la nit. Sabien que estava essent una d'aquelles nits memorables i d'alt voltatge. Donat que ambdós són, com la resta de nois del local, de forma significativa, massa voluminosos per a sortir a través d'aquelles finestres, resten a la darreria tot comentant l'estrany comportament de les finestres i la seva dèbil resistència. Algú comenta que aquest tipus de finestres de baix cost i aquesta falta de control i de seguretat només les havien vist anteriorment en discoteques poc concorregudes i perilloses. En Nernst diu conèixer-les i recorda alguns noms de locals com Bar Autoimmunitat o Discoteca Neoplàsia. Veient que algú està ajudant als cambrers en la tasca d'anar tancant i segellant una a una totes les finestres amb cordes i fustes, els dos amics decideixen donar un cop de mà per tal de reestablir de nou l'orde i l'estat de repòs.

Finalment, i ja de ben entrada la matinada, els cambrers pregunten a en Goldman i a en Nernst si volen que els convidin a una última copa, per les molèsties causades. "Na+, ja n'hem tingut prou per avui!" responen alhora els dos ions de sodi.

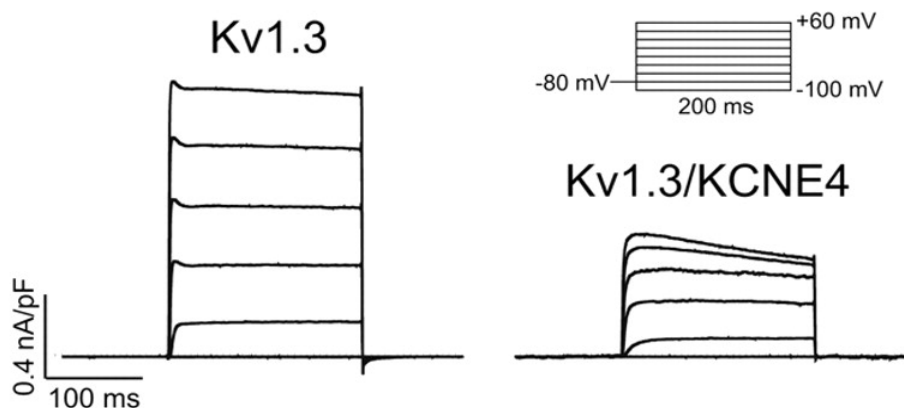

Figura 1. El KCNE4 modifica l'apertura del Kv1.3. Registres electrofisiològics representatius obtinguts de cèl·lules HEK293 expressant Kv1.3 sol i Kv1.3/KCNE4. O bé, les finestres obertes i tancades. (Solé et al., 2009).

TEXT EXPLICATIU: Els canals de potassi dependents de voltatge són un grup de proteïnes de membrana, estudiades pel laboratori de bioquímica del Dr. Antonio Felipe, que s'encarreguen de permetre el pas selectiu d'ions potassi a través del porus que formen. Entendre els mecanismes d'activació d'aquests canals (trencadissa dels vidres) o d'inactivació (cordes i fustes per a tancar les finestres) en un context fisiològic o bé patològic podria permetre desenvolupar eines que reguessin la seva activitat i funció.

GRUP DE RECERCA FONT D'INSPIRACIÓ: Laboratori de Fisiologia Molecular (Dept. Bioquímica i Biologia Molecular), Director: Antonio Felipe Campo.

Bibliografia

Solé, L., Roura-Ferrer, M., Pérez-Verdaguer, M., Oliveras, A., Calvo, M., Fernández-Fernández, JM., Felipe, A. (2009). KCNE4 suppresses Kv1.3 currents by modulating trafficking, surface expression and channel gating. *J. Cell Sci.* 122, 3738-48.